

امان از دروغ

یکی از مهم ترین آفاتی که در سال های اخیر ورزش ما را دچار آسیب کرده و در نهایت بی اعتمادی ورزشکاران و علاقه مندان را به دنبال داشته است دروغ گویی و عده های بی پایه و بی اساس دادن است.

یکی از اساسی ترین وظایف افراد در هر پست و موقعیت و مقامی که بوده باشند بحث جلب اعتماد مردم و جامعه و بالا بردن ضریب امیدواری در بین آنهاست. دروغ گویی و وعده های آنچنانی دادن بدون فکر کردن به فردا و عکس العمل های مردم و افکار عمومی و ایجاد یاس و ناامیدی در بین آنها، بزرگ ترین خیانتی است که این قبیل مسؤولان می توانند در قبال ورزش و برخی از رشته های پرطرفدار از جمله فوتبال داشته باشند.

هر آن کس که او پیشه گیرد دروغ

ستمکاره ای خوانمش بی فروغ

به گرد دروغ، ایچ گونه مگرد

چو گردی بود بخت را روی زرد

دروغ گویی از بزرگ ترین گناهان، ناستوده ترین رذایل اخلاقی، بدترین آفات زبان، زیان بار ترین معصیت ها و خط فاصل ما بین حق و باطل است که اعتماد و اطمینان را از جامعه سلب کرده ، انسان را از گام نهادن در مسیر پاک سازی نفس ، تهذیب اخلاق و سیر و سلوک به طور جدی محروم می سازد.

خداوند متعال در سوره زمر آیه 3 می فرماید: ”به راستی خدا کسی را که دروغ پرداز و بسیار ناسپاس است ، هدایت نمی کند“.

وظیفه همه افراد جامعه است که تا دروغ یک کسی برایش به اثبات برسد از رفاقت، هم نشینی و مساعدت با وی خودداری نماید.

به گرد دروغ آنکه گردد بسی

از او راست باور ندارد کسی

پیشوای صدیقان، سالار راست گویان و امیر مومنان می فرمایند:

”سزاوار است که شخص مسلمان از رفاقت با دروغ گو بپرهیزد، زیرا

آنقدر دروغ می گوید که (اطمینان از او سلب می شود و) اگر راست

هم بگوید کسی باور نمی کند“.

و آمده است که مولا علی(ع) به فرزند بزرگوار خود امام حسن

مجتبی(ع) می فرمایند: ”از دوستی با کسی که مدام دروغ بگوید

بپرهیز! زیرا همانند سرابی است که دور را نزدیک و نزدیک را دور

می نماید“.

دروغ گویی روی انسان را سیاه، بذر دشمنی و کینه را در دل بارور و

در نهایت آدمی را رسوا می سازد. ورزش دنیای مردانگی ، جوانمردی و راست گویی است. برای این که کسی بتواند در خدمت به جامعه ورزش موفق باشد، لازم است که از صفت ناپسند و مذموم دروغ گویی به دور باشد. در بررسی صلاحیت افرادی که برای خدمت در هیات های ورزشی نامزد می شوند بحث راست گویی و عمل به وعده های داده شده باید مورد توجه و مورد نظر قرار بگیرد. فرد دروغ گو و آن کسی که برای جلب اعتماد مجمع و کسب آراء روی به وعده های دروغ می آورد و قادر به برآورده کردن آنها نمی شود، دیگر نباید جایی در اداره امور آن رشته داشته باشد. اثبات صداقت هر فرد با نگاهی اجمالی به عملکرد و چگونگی رفتارش در گذشته کاملاً واضح و آشکار می شود. آنهایی که در مجامع انتخاباتی هیات های ورزشی برای رای دادن و تعیین تکلیف مسؤولیت یک هیات ورزشی، صاحب رای هستند باید بدانند که در مقابل هر رای خود مسؤولند و جوابگو و اگر دروغ گویی فردی ثابت شده باشد و اگر بدانند و آگاه باشند که افراد از عمل به وعده هایشان عاجزند نباید دگر باره به سراغ چنین کسانی بروند و سرنوشت یک رشته ورزشی را به دست افرادی نالایق و ناکارآمد و دروغ گو بسپارند.